

CZU 347.9(478)

DOI <https://doi.org/10.52388/2345-1971.2025.1.02>

VETTING IN THE MOLDOVAN JUDICIAL SYSTEM: EXCESSIVE FORMALISM OR A FAIR FILTER?

Natalia GAVRILENCO

Doctorandă, Universitatea de Stat din Moldova,
Chișinău, Republica Moldova

e-mail: natalita.gavrilenco@gmail.com

<https://orcid.org/0000-0002-2043-3917>

This article examines the vetting process within the judicial system of the Republic of Moldova, with a particular focus on the application of legal provisions concerning the withdrawal of candidates from the evaluation procedure. The study explores the consistency between the legislative framework and institutional practice, highlighting discrepancies in the interpretation and enforcement of relevant legal norms. It analyzes applicable legislation, decisions of the Evaluation Commission, and relevant national case law in order to assess their impact on the legal status and rights of candidates subject to vetting. The research identifies risks related to excessive formalism and legal uncertainty arising from ambiguous or insufficiently regulated procedures. The conclusions emphasize the need to strengthen procedural safeguards, transparency, and interpretative coherence, in order to ensure a fair, predictable, and proportionate vetting process aligned with the principles of the rule of law.

Keywords: external evaluation, Vetting Commission, withdrawal from competition, integrity, judges, procedural formalism.

VETTINGUL ÎN SISTEMUL JUDICIAR DIN REPUBLICA MOLDOVA: FORMALISM EXCESIV SAU FILTRU ECHITABIL?

Articolul analizează procesul de vetting în sistemul judiciar din Republica Moldova, cu un accent special pe aplicarea normelor legale privind retragerea candidaților din procedura de evaluare. Studiul urmărește coerența dintre cadrul normativ și practica instituțională, evidențiind discrepanțele apărute în interpretarea și aplicarea prevederilor legale de către autoritățile competente. Sunt examinate actele normative relevante, deciziile Comisiei de evaluare, precum și jurisprudența națională, pentru a evalua impactul acestora asupra statutului juridic și drepturilor candidaților supuși vettingului. Analiza evidențiază riscurile excesului de formalism și ale insecurității juridice generate de lipsa unor reguli clare și previzibile. Concluziile subliniază necesitatea consolidării garanțiilor procedurale, a transparenței și a coerenței interpretative, pentru asigurarea unui proces de vetting echitabil, proporțional și compatibil cu principiile statului de drept.

Cuvinte-cheie: evaluare externă, Comisia de Vetting, retragere din concurs, integritate, judecători, formalism procedural.

LE VETTING DANS LE SYSTÈME JUDICIAIRE DE LA RÉPUBLIQUE DE MOLDOVA: FORMALISME EXCESSIF OU FILTRE ÉQUITABLE?

Cet article analyse le processus de vetting dans le système judiciaire de la République de Moldova, en mettant l'accent sur l'application des normes juridiques relatives au retrait des candidats de la procédure d'évaluation. L'étude examine la cohérence entre le cadre législatif et la pratique institutionnelle, en mettant en évidence les divergences apparues dans l'interprétation et l'application des dispositions légales. Sont analysées les normes juridiques pertinentes, les décisions de la Commission d'évaluation ainsi que la jurisprudence nationale, afin d'évaluer leur impact sur le statut juridique et les droits des

candidats soumis au vetting. L'analyse révèle les risques liés à un formalisme excessif et à l'insécurité juridique résultant de procédures insuffisamment claires et prévisibles. Les conclusions soulignent la nécessité de renforcer les garanties procédurales, la transparence et la cohérence interprétative, afin d'assurer un processus de vetting équitable, proportionné et conforme aux principes de l'État de droit.

Mots-clés: évaluation externe, Commission de vetting, retrait de la procédure, intégrité, juges, formalisme procédural.

ВЕТТИНГ В СУДЕБНОЙ СИСТЕМЕ РЕСПУБЛИКИ МОЛДОВА: ЧРЕЗМЕРНЫЙ ФОРМАЛИЗМ ИЛИ СПРАВЕДЛИВЫЙ ФИЛЬТР?

В статье анализируется процесс веттинга в судебной системе Республики Молдова с особым акцентом на применение правовых норм, регулирующих отказ кандидатов от участия в процедуре оценки. Исследование направлено на выявление степени согласованности между законодательной базой и институциональной практикой, а также на определение расхождений в толковании и применении соответствующих правовых положений. Анализируются нормы действующего законодательства, решения Комиссии по оценке и релевантная национальная судебная практика с целью оценки их влияния на правовой статус и права кандидатов, проходящих веттинг. В работе выявляются риски чрезмерного формализма и правовой неопределенности, обусловленные недостаточной ясностью процедур. В заключение подчеркивается необходимость укрепления процессуальных гарантий, прозрачности и единообразия правоприменения для обеспечения справедливого, предсказуемого и соответствующего принципам правового государства процесса веттинга.

Ключевые слова: внешняя оценка, Комиссия по веттингу, отказ от участия в конкурсе, добросовестность, судьи, процессуальный формализм.

Introducere

Reforma sistemului judiciar din Republica Moldova a devenit o prioritate strategică în contextul luptei împotriva corupției și al alinării la standardele europene. Un pilon central al acestei reforme îl constituie vetting-ul – un proces de evaluare externă și extraordinară a judecătorilor și procurorilor, conceput pentru a filtra sistemul de persoane compromise și pentru a consolida încrederea publicului în actul de justiție. În mod particular, acest mecanism a fost aplicat începând cu evaluarea candidaților la funcțiile din organele de auto-administrare (CSM, CSP), extinzându-se ulterior asupra judecătorilor Curții Supreme de Justiție, ai curților de apel și ai altor instanțe.

Articolul de față își propune să analizeze în ce măsură vetting-ul reprezintă un mecanism corect și eficient de selecție a magistraților sau dacă, dimpotrivă, riscă să devină un exercițiu formalist, excesiv birocratic și potențial arbitrar. **Cercetarea se concentrează în mod spe-**

cial pe regimul juridic al retragerii din procesul de evaluare, un aspect controversat și insuficient clarificat în legislația națională.

Metoda utilizată constă în analiza juridico-doctrinară a cadrului normativ (Legea nr. 26/2022, Legea nr. 65/2023 și Legea nr. 252/2023), corelată cu examinarea practicii decizionale a Comisiei de Vetting și a jurisprudenței Curții Supreme de Justiție. Studiul este completat de un studiu de caz care reflectă modul în care a fost interpretată și aplicată legislația în cazuri concrete de retragere din concurs.

Rezultatele cercetării indică o discrepanță între litera legii și practica națională. Deși cadrul legal prevedea inițial că retragerea voluntară din concurs echivalează cu nepromovarea evaluării, ulterior Comisia de Vetting a modificat interpretarea acestor norme, stabilind că retragerea din inițiativă proprie a candidatului indiferent de motivul invocat de acesta este echivalată prin efectul legii cu nepromovarea evaluării. Totuși,

unica consecință juridică în acest caz este imposibilitatea candidatului de a participa la concurs. Legea nu prevede interdicția de a participa ulterior la alte concursuri. Această schimbare de practică, validată inclusiv prin jurisprudență, reprezintă un pas important spre asigurarea unui proces echitabil și mai puțin punitiv, chiar dacă nu este susținută explicit de modificări legislative.

Contextul reformei judiciare în Republica Moldova

Procesul de reformă a justiției în Republica Moldova a fost impulsionat de necesitatea alinierii la standardele statului de drept și ale Uniunii Europene, în contextul candidaturii Moldovei pentru aderarea la UE. Unul dintre cele mai ambițioase și controversate mecanisme introduse în acest proces a fost vetting-ul, adică evaluarea extraordinară a judecătorilor și procurorilor, axată pe verificarea integrității și profesionalismului acestora.

Scopul declarat al acestui proces este de a curăța sistemul judiciar de persoane compromise, de a preveni influențele politice sau corupte în selecția și promovarea magistraților și de a întări încrederea cetățenilor în instituțiile de drept ale statului [1]. Această reformă vine pe fondul unei percepții publice negative persistente, conform căreia sistemul de justiție este inefficient și vulnerabil la influențe politice sau economice [2].

Independența și integritatea sistemului judiciar sunt factori esențiali pentru consolidarea statului de drept, garantarea drepturilor fundamentale și funcționarea corectă a instituțiilor. În acest sens, vetting-ul a fost privit de autorități și de partenerii internaționali drept un filtru necesar, deși extrem de sensibil, în evaluarea corpului magistral.

Întrebarea fundamentală care stă la baza acestui articol este: *Reprezintă vetting-ul un mecanism corect și eficient de selecție a magistraților sau riscă să devină un exercițiu*

excesiv de formalism, cu efecte nejustificat punitive?

Această dilemă se manifestă în special în interpretarea și aplicarea prevederilor legale referitoare la *retragerea din procesul de evaluare* – un aspect esențial care implică nu doar reguli de procedură, ci și principii fundamentale de echitate, acces la funcții cu demnitate publică și protecție a reputației profesionale.

Procesul de vetting este reglementat printr-un cadru legislativ complex care include:

- **Legea nr. 26/2022**, privind evaluarea candidaților la funcțiile din organele de auto-administrare ale sistemului judecătoresc și al procuraturii (CSM și CSP);

- **Legea nr. 65/2023**, care vizează evaluarea integrității magistraților, în special a celor de la CSJ;

- **Legea nr. 252/2023**, care reglementează evaluarea judecătorilor din funcțiile de conducere din instanțele de fond și apel [3].

Pe baza acestor legi:

- sunt evaluați atât judecători și procurori în funcție, cât și candidați din afara sistemului-reprezentanți ai societății civile;

- retragerea din concurs are efecte juridice diferite în funcție de calitatea persoanei evaluate și de legea aplicabilă.

Comisia de Vetting a fost creată ca un organ ad-hoc, cu un mandat temporar, având misiunea exclusivă de a evalua judecătoria de la CSJ și de a filtra accesul la funcții de conducere. Acestui organ i s-a conferit un statut juridic aparte, diferit de cel al unei autorități publice clasice, fapt ce a generat dezbateri în doctrina administrativă privind natura actelor sale și căile de atac posibile [4].

În perioada 2023–2024, procesul de vetting a avut un impact semnificativ asupra structurii corpului de magistrați. Potrivit datelor oficiale, aproximativ **100 de judecători** au părăsit sistemul în doar doi ani, mulți dintre aceștia alegând să demisioneze înainte de inițierea evaluării. Printre aceștia se numără

22 din cei 25 de judecători ai Curții Supreme de Justiție și peste 30 de magistrați ai curților de apel [5].

Această dinamică masivă a fost interpretată de unii drept o formă de rezistență a sistemului față de reformă, iar de alții – drept o dovadă că evaluarea are efect de “autocurățare”. În același timp, Comisia a semnalat că următoarea etapă a reformei va viza Procuratura Generală și procuraturile specializate, ceea ce sugerează o continuare a acestui proces amplu de restructurare [6].

Ultima etapă în desfășurare, conform informațiilor oficiale, vizează evaluarea președinților și vicepreședinților de instanțe judecătorești. La data de 2 mai 2025, Comisia de Vetting a notificat 24 de judecători aflați în aceste funcții, solicitând inițierea procesului de evaluare a integrității financiare și etice, în temeiul Legii nr. 252/2023. Termenul legal pentru depunerea documentației relevante a fost de 20 de zile. În urma procesării dosarelor, s-a constatat că 14 dintre cei 24 de judecători notificați au respectat cerințele procedurale și vor continua procesul de evaluare [7].

Studiu de caz: Retragera din concurs în procesul de vetting – între normă legală și practică administrativă

În cadrul procesului de vetting, unul dintre cele mai contestate și neclare aspecte vizează regimul juridic aplicabil în legătură cu retragerea candidaților din evaluare.

Conform art. 13 alin. (1) din Legea nr. 26/2022, „retragerea din concurs (...) se echivalează cu nepromovarea evaluării”, indiferent de motivul invocat [8]. Această formulare pare a institui o prezumție absolută de nepromovare, chiar și în lipsa unei evaluări de fond.

În paralel, articolul 14 alin. (8) din aceeași lege reglementează procedura de contestare a deciziilor Comisiei de evaluare și competențele Curții Supreme de Justiție. Astfel, completul special de judecată instituit la nivelul CSJ poate doar:

- a) respinge contestația;
- b) admite contestația și dispune o singură reevaluare;
- c) constata promovarea/nepromovarea în caz de contestație repetată. [9]

Importanța acestor prevederi derivă din faptul că legea nu conferă instanței posibilitatea de a anula complet o decizie de retragere fără reevaluare, iar Comisia, la rândul ei, are competențe limitate în ceea ce privește interpretarea normelor de retragere.

Astfel, în decizia pronunțată de Curtea Supremă de Justiție la data de 2 ianuarie 2024 în dosarul nr. 3-1/24, completul de judecată a respins cererea depusă de Natalia Gavrilenco, care solicita anularea deciziei Comisiei de evaluare din 22 decembrie 2023, adoptată în temeiul art. 29 din Regulamentul Comisiei Vetting, și care a consemnat statutul de „Nepromovat” ca efect al retragerii [9]. Totuși, această decizie a generat dezbatere juridică semnificativă și a determinat o reevaluare a modului în care Comisia abordează retragerile ulterioare inițierii evaluării, orientându-se spre practici mai conforme cu principiile proporționalității și reputației profesionale.

Un alt exemplu revelator este cazul *Sorbalo Stanislav*, fost candidat judecător pentru organele de autoadministrare. În acel dosar, Comisia de evaluare a decis, la 19 ianuarie 2024, să înceteze procedura de evaluare ca urmare a demisiei acestuia din funcție, fără a dispune reevaluare și fără a emite decizie de nepromovare [10]. Această decizie pare să contrazică în mod direct prevederile art. 13 alin. (1) din Legea nr. 26/2022, potrivit căreia: „Retragerea din concurs a unui candidat (...) se echivalează cu nepromovarea evaluării.” [11]

Deși candidatul *Sorbalo* se afla deja în proces de reevaluare – etapă permisă în condiții excepționale doar în urma admiterii unei contestații potrivit art. 14 alin. (8) lit. b) din Legea nr. 26/2022 [11] – Comisia a interpretat retragerea prin demisie ca o pierdere a calității

de candidat, ceea ce, în viziunea sa, justifică încetarea procedurii fără calificativ. Astfel, în loc de o decizie de „Nepromovat”, Comisia a emis o hotărâre de „încetare a procedurii”.

Această abordare a fost validată de Curtea Supremă de Justiție prin decizia pronunțată la 3 aprilie 2024, în care s-a menționat că:

„Comisia a constatat imposibilitatea continuării evaluării ca urmare a pierderii statutului de judecător” [12].

Această poziție contrazice însă în mod flagrant dispoziția imperativă din art. 13 alin. (1) din Legea nr. 26/2022, potrivit căreia retragerea atrage efectul automat de nepromovare. Practic, Comisia a creat un regim de excepție care nu are fundament legal expres, iar această evoluție administrativă, poate părea rațională în logica protejării reputației candidaților.

Ba mai mult, participarea la concursuri publice este o manifestare a libertății individuale a unei persoane. Renunțarea la orice funcție sau la concursuri de accedere în funcții este de asemenea o libertate individuală. Participarea la concursuri publice nu poate fi o obligație. Pentru renunțarea la dreptul de a participa la concurs nu trebuie să existe sancțiuni de tipul celor prevăzute în alin. (1) art.14 din Legea nr.26/2022.

Amintim, că conform art. 8 din Legea nr. 26/2022, se consideră că un candidat corespunde criteriului de integritate etică dacă în privința acestuia nu există suspiciuni rezonabile privind comiterea actelor de corupție, actelor conexe actelor de corupție sau faptelor coruptibile, nu a încălcat regimul juridic al declarării averii. Pentru evaluarea integrității financiare a candidatului, Comisia de evaluare verifică dacă candidatul a achitat impozitele (adică nu a comis evaziune fiscală) etc. Conform alin. (5) art.13 al Legii 26/2022 ”se consideră că un candidat nu întrunește criteriile de integritate dacă s-a constatat existența unor dubii serioase privind conformitatea candidatului cu cerințele prevăzute la art. 8, care nu au

fost înlăturate de către persoana evaluată.” Și aceste dubii serioase nu pot fi răsturnate prin nici o altă decizie sau procedură legală.

Astfel, nepromovarea evaluării are un specific extrem de mare în contextul procedurii de Vetting: ”nepromovarea” evaluării în contextul Vettingului nu înseamnă că pur și simplu că candidatul nu a câștigat un concurs, ci reprezintă de facto o sancționare a candidatului retras din concurs, care, pe lângă consecința naturală de a nu obține funcția la care aspira, urmare a retragerii voluntare din concurs, mai este supus și stigmatizării, cu potențialul de a afecta grav demnitatea și reputația, prin prezumarea de a fi implicat în acte criminale, lipsit de integritate etică sau financiară.

Această etichetare sau prezumție se instituie inclusiv în cazul lipsei unei evaluări din partea comisiei, în lipsa unor probe sau audieri a candidatului retras din concurs.

Contrar cu ceea ce a decis Comisia Vetting, Curtea Constituțională, prin *decizia din 13 iunie 2024* a menționat: „... Decizia de retragere din concurs nu răspunde la întrebarea dacă candidatul corespunde sau nu criteriilor de integritate etică și financiară și nu reprezintă în acest sens o decizie de nepromovare a evaluării. Legislatorul, așa cum prevede în norma contestată, „echivalează *retragerea din concurs* cu *nepromovarea evaluării*”, atribuind deciziei de retragere efectul juridic al unei decizii de neadmitere a candidatului la concurs.”

Norma legală potrivit căreia *retragerea unui candidat din procesul de vetting echivalează cu nepromovarea evaluării* comportă serioase probleme de compatibilitate cu standardele CEDO, în special cu dreptul la un proces echitabil (art. 6 §1 și §2), dreptul la viață privată (art. 8) și principiul nediscriminării (art. 14).

Această normă instituie o prezumție absolută de lipsă de integritate, fără ca vreo autoritate să fi analizat fondul dosarului, fără audiere, fără prezentarea probelor și fără justificare

individualizată. Calificativul de „nepromovat” atribuit automat unei persoane care se retrage voluntar este echivalent cu o sancțiune morală, stigmatizantă, care se răsfrânge negativ asupra carierei și reputației profesionale. Jurisprudența CtEDO – inclusiv în cauza *L.B. c. Ungaria* (2023) – a stabilit că publicarea unor informații inexacte sau înșelătoare privind o persoană într-un registru oficial accesibil publicului, fără o analiză de proporționalitate și fără o justificare individuală, încalcă dreptul la viață privată și reputație.

Mai mult, aplicarea acestei norme într-un mod rigid, fără a permite retragerea onorabilă din concurs pentru motive obiective (cum ar fi schimbarea opțiunii de carieră, sănătatea, evenimente personale), depășește marja de apreciere a statului și încalcă principiul proporționalității. În condițiile în care nu s-a realizat nicio evaluare de fond, echivalarea retragerii cu nepromovarea transformă un act voluntar într-o etichetare negativă, contrar principiilor stabilite în cauze precum *Sida-bras și Džiautas c. Lituania* sau *Denisov c. Ucraina*, unde CtEDO a subliniat că măsurile administrative care afectează semnificativ reputația profesională trebuie să fie justificate, individualizate și să nu depășească ceea ce este necesar într-o societate democratică. Din această perspectivă, dispoziția analizată din Legea nr. 26/2022 operează mai curând ca o sancțiune automată, cu efect discriminatoriu și disproporționat, incompatibilă cu spiritul Convenției.

În prezent, se conturează cel puțin **trei regimuri de tratament** contradictorii în ceea ce privește retragerea din concurs:

1. În cazul *Gavrilenco*, retragerea din inițiativă proprie a candidatului în privința căruia a fost inițiată evaluarea, Comisia adoptă o decizie de constatare a retragerii din concurs;

2. În cazul *Sorbalo*, retragerea prin demisie a condus la încetarea procedurii fără decizie calificativă;

3. În următoarele cazuri de retragere, Comisia nici măcar nu mai emite o decizie, lăsând CSP/CSM să adopte o hotărâre, cu potențialul de a evita complet orice sancțiune administrativă sau cale de atac.

Această triadă de soluții reflectă o profundă lipsă de coerență și creează un precedent periculos de insecuritate juridică.

Un caz recent care pune în lumină din nou ambiguitățile regimului juridic aplicabil retragerii din procesul de evaluare este cel al Veronicăi Dragalin, fosta șefă a Procuraturii Anticorupție. La data de 17 mai 2025, aceasta și-a prezentat demisia din funcție [13], deși se afla în plin proces de vetting organizat în baza Legii nr. 252/2023, care vizează procurorii din funcțiile-cheie din cadrul Procuraturii Generale, Procuraturii Anticorupție și PCCOCS. Conform reglementărilor în vigoare, în cazul nepromovării evaluării, candidatul este eliberat din funcție și nu mai are dreptul de a ocupa funcții de demnitate publică sau de a activa ca procuror sau judecător pentru o perioadă de 5 până la 7 ani [14].

Demisia voluntară a Veronicăi Drăgălin, depusă în cursul procedurii de evaluare, a fost tratată de Comisia Vetting ca echivalentă cu nepromovarea evaluării [15], în conformitate cu art. 13 alin. (1) din Legea nr. 26/2022 și prevederile exprese ale Legii nr. 252/2023. Această abordare rigidă, care ignoră circumstanțele personale invocate și momentul exact al retragerii, consolidează o practică sancționatorie automată, în pofida jurisprudenței anterioare variabile. În contextul precedentelor divergente din dosarele Gavrilenco și Sorbalo, modul de aplicare a legii în cazul Drăgălin confirmă incoerența normativă și lipsa de previzibilitate a mecanismului de vetting, care pare să se îndepărteze de principiile proporționalității și echității procedurale.

Această stare de fapt subliniază nevoia stringentă de revizuire legislativă clară și coerentă, pentru a evita arbitriul administrativ

și a proteja nu doar drepturile candidaților, ci și legitimitatea și credibilitatea procesului de vetting.

Concluzii

Procesul de vetting din Republica Moldova, deși conceput ca un mecanism de reformă a sistemului judiciar și de restabilire a încrederii în justiție, relevă în practică numeroase tensiuni între litera legii, interpretarea normelor și aplicarea lor efectivă. Studiul de față a demonstrat că problema retragerii candidaților din procesul de evaluare externă ridică multiple semne de întrebare cu privire la coerența juridică, predictibilitatea procedurii.

Această varietate de tratamente, în contradicție directă cu prevederile legale, afectează transparența, securitatea juridică și previzibilitatea procesului de vetting. În plus, lasă loc speculațiilor privind arbitrarul și discreționarul deciziilor, subminând chiar scopul reformei: recâștigarea încrederii în sistemul de justiție.

Referințe bibliografice

1. Guvernul Republicii Moldova, *Conceptul privind evaluarea externă a judecătorilor și procurorilor*, 2021. Disponibil la: https://justice.gov.md/public/files/Concept_EEJP_15_11_2021_1.pdf (accesat la 28 mai 2025).
2. Freedom House, *Nations in Transit 2023 – Moldova Country Report*, 2023.
3. Legea nr. 26/2022 privind unele măsuri pentru asigurarea integrității în procesul de selecție în funcțiile din sistemul judecătoresc, *Monitorul Oficial al Republicii Moldova*, nr. 171/2022; Legea nr. 65/2023; Legea nr. 252/2023.
4. Codul administrativ al Republicii Moldova, Cod nr. 116 din 19.07.2018, *Monitorul Oficial al Republicii Moldova*, nr. 309–320/466 din 17.08.2018, cu modificările ulterioare (inclusiv prin Legea nr. 284 din 05.12.2024, *MO* nr. 513–515 din 07.12.2024, art. 710, în vigoare din 07.01.2025), art. 3 și art. 6, privind caracterul actelor administrative.

5. Comisia de Vetting, *Comunicate de presă* (2023–2024). Disponibil la: <https://vetting.md> (accesat la 28 mai 2025).

6. Ministerul Justiției, *Raport privind implementarea reformei justiției*, mai 2024.

7. Comisia de Vetting, „14 dintre cei 24 de președinți și vicepreședinți de instanțe notificați rămân în procesul de evaluare externă”, *Comunicat de presă*, 22 mai 2025. Disponibil la: <https://www.vettingmd.eu/ro/comunicate-de-presa/14-dintre-cei-24-de-presedinti-si-vicepresedinti-de-instante-notificati-raman-in-procesul-de-evaluare-externa>

8. Legea nr. 26/2022, art. 13 alin. (1), privind echivalarea retragerii din concurs cu nepromovarea evaluării.

9. Curtea Supremă de Justiție, *Decizie în cauza Gavrilenco v. Comisia de evaluare*, Dosar nr. 3-1/24, Nr. PIGD 2-24000567-01-3-02012024, pronunțată la 2 ianuarie 2024. Disponibil la: https://jurisprudenta.csj.md/search_col_civil.php?id=76998

10. Comisia de evaluare, *Decizia din 19 ianuarie 2024 în cauza Sorbalo Stanislav*. Disponibil la: <https://www.vettingmd.eu>

11. Legea nr. 26/2022, art. 13 alin. (1), privind măsurile aferente selectării candidaților în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor.

12. Curtea Supremă de Justiție, *Decizie în cauza Sorbalo Stanislav v. Comisia de evaluare*, pronunțată la 3 aprilie 2024.

13. Procuratura Anticorupție, *Declarație video a Veronicăi Dragalin*. Disponibil la: <https://www.facebook.com/watch/?v=548002331615606>

14. Bizlaw.md, *Diferențele dintre pre-vetting și vetting în contextul reformei justiției*, 2024. Disponibil la: <https://www.bizlaw.md/diferentele-dintre-pre-vetting-si-vetting-in-contextul-reformei-justitiei>

15. Comunicat de presă a Comisiei de evaluare a procurorilor, care a aprobat raportul de evaluare privind ex-procurorul șef al Procuraturii Anticorupție Veronica Dragalin, 13 iunie, 2025. Disponibil la: <https://vettingmd.org/2025/06/comisia-de-evaluare-a-procurorilor-a-aprobat-raportul-de-evaluare-privind-ex-procurorul-sef-al-procuraturii-anticoruptie-veronica-dragalin/>